

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Matrimonium Rhodopes, calcei elegantia procuratum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

rum sex hydrijs contentarum in vinum præstantissimum versum miraculo, honoravit. Hæc è diuinis litteris: subiungantur vnum è profanis. Nam

VII.

Ælian. lib. 17.
variar. c. 33. &
Strabo lib. 17.

Septimò, etiã quod fortunæ aut casui nonnulli tribuunt sine Numine non fit, quando scilicet admirabili quodam eventu, aut inopinata occasione, animi nihil tale sperantium in nuptias trahuntur. Rhodopen omnium Egyptiorum ferunt pulcherrimam fuisse. Cui aliquando lauanti inopinatum atque inexpectatum amans fortuna contulit munus, non isto animo, sed fortuna venustateq; dignum. Cum enim lauaret, atque vestimenta famula custodirent, aquila deuolans alterum calceum abstulit, eumq; secum deportauit Memphim, iudicium exercente Psammeticho, & in sinum calceum iniecit. Psammetichus miratus pulchritudinem calcei, & fabricationis artem atq; concinnitatem, & auis factum, mandauit, vt per vniuersam Egyptum quæreretur femina, cuius calceus esset, eamq; inuentam in matrimonium accepit. Etsi enim Rhodope, ob vitæ licentiam, digna rege non fuit; regi tamen, sine dubio, iuste iudicium facienti, actionesq; recte danti, aut alia de causa, vt vel temporalem aliquam mercedem reciperet, diuina bonitas eam voluit, aquila paronymphum agente, adiungere venustatem; & formã, hoc est, caduco bono, caduca magis, quàm æterna amantis, merita compensare. Nihil enim finit esse non remuneratum. Faciunt & damnandi quædam bona, sed mercedem capiunt in terra; opibus aut muliere pulchra contenti. Habent ergo, quod optant; quia plus non merentur. Aliud præmium præparatum est æstimatoribus æternitatis. Quoniam iustus Dominus, & iustitias dilexit: aquatum vidit vultus eius. Nisi quis Orco potius eam calcei transferendæ artem velit tribuere, quàm cælo; & Aquilam existimet, à Tritone in cinore, ad Rhodopen citatam, tabellarij officio functam esse. Sed neque hoc quidem pacto, nuptiæ, sine Numinis iudicio sunt conciliatæ: vel enim meruit rex, formã decipi, vel Rhodope exaltata est, vt grauius allideretur. Quippe haud raro cogitur iustitiæ esse minister, qui est magister iniquitatis. Seu Stygius igitur fuerit vultur, seu aquila naturalis, coniugium calceolo procuratum, non Fortunæ est ascribendum, sed diuinae pro-

Psal. 10. 3.

næ providentiæ, quæ non solum ad pedem, sed ad calcem quoque se extendit.

C A P V T XXVI.

Judicia Dei, in matrimonijs, etiam recentioribus, providentissime conciliandis, ac locupletandis, præsertim si, non opes, sed virtus aspiciatur.

Non imminuta est, post veteres illas providentias, cura Dei, circa conjugia: quia adhuc diutiùs, generis humani propagatione, conservare voluit Mundum ac gubernare; & idem est hodie, qui fuit heri, & nudius tertius. Quamobrem quotidie etiamnum sapientem potentiam suam perspicue demonstrat, in matrimonijs concinnandis. Atque in primis à nemine, quantumvis potente, siue invidio, siue æmulo aut rivali, destinationem egregiæ sponsæ posse impediri, luce meridiana clariùs docet admirabilis historia Henrici, in Imperatoris generum, cælesti voce, designati, atque, per gravissima discrimina, tandem ad illud dignitatis culmen eucti, quam, alio loco, recitavimus. In summa, si Deus vult, *Mopso Nisa datur*, rumpantur licet ceteri Corydones. Et potest Deus dispares pulcherrimo mixturæ artificio componere. Quod vel in fabula est adumbratum. Iuppiter cum Mercurio iter habebat, per agros; & quasi viæ ignarus, quærebat ab ignavo aratore, quæ eundem esset? Ibi arator, quem tædebat loqui, vix sublato pede semitam ostendit. Paululum processerat, cum ad ancillam venerunt gnauiter rusticantem; quæ itidem interrogata, de recto itinere, id non modò promptè ostendit, sed etiam ad multum viæ officiosè comitata est euntes, ne errare possent. Itaque Mercurius à Ioue poposcit, ut tam benevolæ mulieri gratiam redderet. Iuppiter, manu ad frontem admotâ, quasi consilium inde euocaret, paulò post servum illum ignavum ancillæ in maritum destinavit. Offensus hoc iudicio Mercurius, causam petiuit sententiæ tam inexpectatæ; cum & arator tali sponsa indignus videretur; & aratrix utique maritum gnaviorem meruisset. Ei respondit Iuppiter, se, hoc pacto,

Si 3

utrique

I.

Priore de Iudicijs Dei tract. c. 28.